

leres fuldstændig, medmindre de i særlig skriftlig Affattelse fremlægges til Protokollen. Derefter finder den egentlige mundtlige Domsforhandling Sted i Forbindelse med Bevisførelsen, hvis der er Spørgsmaal om saadan.

Da det er Tanken, at mangfoldige Sager maa kunne tilendebringes i selve det første Retsmøde, er der ikke givet Parterne nogen selvstændig Ret til at forlange særskilt Behandling og Paakendelse af Formaliteten; men Dommeren afgør, om saadan skal finde Sted, eller Formaliteten procederes i Forbindelse med Realiteten. Af samme Grund er det Regel, at Dokumenter, som Parterne ville benytte sig af, skulle være til Stede straks i det første Retsmøde, og Stævningen skal derfor ikke blot angive de Dokumenter, som Sagsøgeren vil benytte, men tillige særlig opfordre Sagsøgte til at medtage de Dokumenter, som han vil paaberaabe sig, paa Sagens første Tægtedag, hvorhos der i Reglen i selve Retsmødet bør gives vedkommende Part den fornødne Tid til at gøre sig bekendt med de Modparten fremlagte Dokumenter. Sagsøgte kan uden særlig Stævning fremsætte Modfordringer, for saa vidt disse enten have fælles Oprindelse med Hovedfordringen eller dog ere udjævnelige med denne. Der kan gives selvstændig Dom for Modfordringen.

Hvor det ikke med Rimelighed kan forlanges af Sagsøgte, at han skal kunne svare i Sagen straks i det første Retsmøde, eller af Sagsøgeren, at han paa Stedet skal kunne svare paa Sagsøgtes Indsigelser, eller hvor de fremlagte Dokumenter ere for vidtløftige til, at de kunne gennemgaaes i selve Retsmødet, saavel som hvor Bevisførelse ved Vidner, Syns- eller Skønsmænd eller ved personlig Afhøring af Parter, der i øvrigt møde ved Sagførere, skal finde Sted, giver Retten de fornødne Udsættelser. Som Regel skulle de nævnte Personer møde til Afhøring for selve den Underret, for hvilken Sagen svæver; dog vil dels Begrænsningen af Vidners Mødepligt i Underretssager (se Nr. 7), dels Underretssagers gennemgaaende mindre Vigtighed medføre, at Vidneførsel her snarere end ved Landsretten kommer til at foregaa andet Steds end for selve den dømmende Ret. Afhøringen foretages af Dommeren paa Parternes Vegne, naar det begæres af nogen af disse eller af den, der skal afhøres, men ellers foretages den af Parterne selv eller disses Sagførere. Det væsentlige i Forklaringerne protokolteres, oplæses og vedtages.

Hvis Sagsøgeren udebliver, afvises Sagen. Hvis Sagsøgte udebliver, kan Sagsøgeren forlange Dom i Hænhold til Stævningen; men Sagsøgte kan da paa sin Side forlange Sagen genoptagen, naar han snarest muligt og ikke senere end et Aar fra Dommens Afsigelse oplyser, at Udeblivelsen var ham utilregnelig, eller, for saa vidt Sagsøgte intet Svar har afgivet i Sagen, naar han, selv uden at godtgøre Udeblivelsens Utilregnelighed, inden 5 Dage efter Dommens Afsigelse skriftlig begærer et nyt Retsmøde berammet samt enten fremlægger Bevis for at have betalt de idømte Sagsomkostninger eller i Retten deponerer Beløbet.

Hvor Sagen er af mere indviklet Beskaffenhed, eller hvor Parterne give Møde ved Sagførere, vil det, som antydtes, let kunne ske, at Bevisførelsens Forberedelse og Domsforhandlingen kræve særskilte Retsmøder ud over det, hvortil der oprindeligt er stævnet. Sagen faar derved i højere Grad et med en Landsretssag overensstemmende Ydre; dog er en Skriftveksling som den for Landsretssager foreskrevne udelukket. Er Sagen saa forviklet eller vidtløftig, at den ikke kan behandles uden en videre Anvendelse af Skrift end den, der fremkommer gennem Stævningen og Protokollationen af Parternes Erklæringer og Paastande, maa Retten lade den udgaa til helt skriftlig Behandling, jfr. Nr. 25.